

ארבעה מחוסרי כפרה פרק שני כריתות י.

מסורת הש"ס

(א) תוֹס' דפסחים פ"ו ה"ז, (ב) נ"א
והיוני בה, (ג) בכורות לג. פסחים
סו. לה, (ד) ינצחים יז, ושם א"י
רבה וכן ברש"י ותוס' שם אכן
בתוס' ינצחים לג. ד"ה ור' יוחנן
וכו' מוכח דגרסי רבנן, (ה) נדה ל,
(ו) נשם כח: כב: לח. סו. ו, (ז) נגדה
כח. וש"נ, (ח) בס"א: גורמין,
(ט) דרבנן לולד שם מוה"מ מ' ל"א
כו'. רש"י, י' נפרשת מוריע ס'
פ"ה,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה סוף סוף לא
משכחת הכי. נ"צ כאשר תראה
דנשלמו ימי שנים קודם דנשלמו
ימי ראשונים דהרי עכשיו שלמין
שמונים כו' (ג) בא"ד וכוון
דמנינן לוולד שני לרבנן לא
משכחת מפוזרין:

גליון הש"ס

גמ' קמ"ל דאפשר לפתיחת
הקבר בלא דם. מדברי הרשב"א
במה"א הובא בב"י רס"י קלד
מבואר דה"ל לו הגי' כאן קמ"ל
ולד גמ' לורתו מפתח טפי
פחות ממ' לא נפתח טפי:

מוסף רש"י

פסח הבר ששמואל. שנטמא
ר' לזכר בנת עשו פקס גטמאל
לא אכלו ממנו דבם ודבם
נרות וירלדות. ע"ג דלכלי ליה
שטמא תמס (בבכות דג) דגני
שטמא נחם כתיב איש, איש דהך
שטמא נחם כתיב איש, איש דהך
איש ציור דהך, אלני נחם דהך
ליציור דהך (פסחים צה) וכע"ז שם
מחוסר כפורים דב חב
דמי. וזו הדין לתלמוד אלה חב
הוא הדין נקט, מחוסר כפורים סב
דמי לענין קדשים שלא הותר אלני
הוא הדין אלני לא נחם, ואם אלני
היה כרת או אם נגע ענין שטמא
למנות כן ראשון וצמי (בבמ"א יג)

רבינו גרשום

דקדקטיוני אצ"ה דלך קרן
 מלשייה בקדשים אל בחורין
 נחנינו מיר מיר מנח אדירן קרן
 מלשייה בן קסבר י' אליונו
 נידר טמא בן מיחי קרן אל
 מלשייה בן קרן מיחי קרן
 אלאל טמא ראי למחול עליה
 נידות דטרתה דכתיבי ודומים
 האטנושיה בן יור אטור בן עד
 שימנור נידות טרתה הלכין אל
 ניד טמא: עד שיביא קרן.
 שתי פירדין: אם הביא ארץ
 לערב חולק להביא אחתה אפי' לאחר
 יסול: אם הביא חובתי בן הבמה.
 אפי' במה חתל לעולה ארץ
 אפי' במה בהמות עולה ושמשים
 יצא: ולא אמרו קרן שתי פירדין
 חולק עליה אצל אם צרה
 להביא במה: מי מה מאמ.

[illegible]

(א) ע"כ שייך לדף ח ע"ב

עומומאס מה לי א"ר יהודה. מי אית לי
ויבחר וזמן קרנן דראשון נולד: אבנא לע
דראשון: ים ויפססא עומומאס דאש. את
עיקר ודער וסר שמונים ים ימימי אר
עלידה ואילן ומעובכת לאכול בקדשים
עד מלחא ימי עומומאס וטברה אכל קולא
לית ליה להיות ארס וטומומאס נקראן ע
שמו דשני להיות גומריקס) השלמה לראשון
מלחא דלחא מילחא נמי לא כמאן
דלחיה דמי וימי טוהר דראשון לא
ממלין וימילי לשני ימי טוהר אחריני
דחמיתן דמי מילחא קולא היא להחרי
טוהר דהא וימילי לית ליה וסא ליכא
למימר דליהא שני בטל לגמרי מחורט
מלחא דהא ימי קולא היא דא לי אס
מחורט לאכול טבולת ים בקדשים
ועל כרחיך עבית מוצק ימי טוהר
לשני הלכך אי יבבא לראשון השלמה
ימי טוהר קולא היא: שוחטין. את
קסא חורקים עליה ביום ארבעים
לזכר. פסח ביום מ' דמי טוהר דאש.
ויונין כה על כל עומומאס חור.

דמוחסרת כפרה **לא**: אמר רב חסדא
הא מני ר' יהודה היא דאמר ודן שני
כמאן דליתיה דמי. ומוקיעה אהי תמתינא
ביבולת תאומי היום אחד שני תמתינא
דמי דשני מ"א לראשון והיום לראיה
להביא קרבנה על הראשון ואשמועינן
דשחטין עליה **לא** ואפי' מחוסרת כפרה
ולאחר שחטת פסחה תביא כפרתה
ולא תוכל לגרש פסחה אלתא ודן שני
כמאן דליתיה להיות מעבד עליה ששה
מונה לו וימשרו ימי טוהר שלה עד
למחר: ואי אמרת צנומאה צבירה לא
למחר: **לא**: יהודה כמאן דאיתיה דמי. לגרס
ימי צנומאה של השלמה לימי טוהר
של ראשון היכי שחטין לאורחא נמי לא
מיא אכלה שכולה שיש גרס להאריך
ימי טוהר של ראשון יום אחד שני
שמיני לראשון הוא שביעי לשני וימי
טומאתו הוא והפסקי מניינו של ראשון
ואריכה להשלימו ועד יום מ' ושנים
לראשון אינה לראיה להביא כפרתה אלא
לאו ש"מ כמאן דליתיה **לא** דמי ועולין
ימי צנומאה וצריכה **לא** שני למנין ימי
טוהר של ראשון: לעולם אימא לך כו'.
והיה צבייתה לאו בולד שני מיוקומא
הא לאורחא לא ולדות דעלמא דקדישא **לא**
הא לאורחא לא ממוסרת כפורייה דא
בפסח הבא צנומאה עסקין דנטומא

[illegible]

תוספות וקרא' אית' ליה. תשלם ימי טו
תקדשם להכי בעי למחבד ימי טו
ימי טוהר להכי אחמי שחוקתי ימי כוס מ'
הוא לגבי תקדשם למחבד להי ימי טוהר חומה
היבצן לפני ימי טוהר כלל ודמורו סידי דמי
ולעז' דס'ל דמיני ממי משה ורבי דמורו
דמורו חכר בעששים ימי טוהר ורבי דרשנן
האחרון כמי טעמא בעי ספסור טעמא
כאחרינן בחור ו' ימי ליהת לא חשקני כ'
כאחרינן ליהת וסא דלחור בול אחר ולד שס'
דמיני חכר בתוספתא חול אסי ילדו וכו' אכר
כלים ליום יאו או יא' נקבא ימיהו תחילו ימי
שפחתיה קבירי בלא ד'. ממה אסי לחי'
ואפי' השבועים כ' יום כר סאול מועט וכו'

מלחמת לשני לענין ימי מוסר (ס': זה לא קאמר ר"י אלא ע"ש)
 טומאה וטהרה. מונה לעצמו לכל אופן של ראשון ונקלדדני
 ימי מוסר של ראשון וממלא ימי מוסר דלראשון דא מלחמת דלראשון
 מוסר לשני: או דלמא חומרא איס גוי. לאפוקי לקדנות יט

בטומאה מה לי א"ר יהודה מי אמרינן עד כמה
 לא א קא"ל ר' יהודה ולך שני כמאן דליתיה דמי
 אלא לענין קרבן כיון דלא ציאה א שעה שראויה
 להקריב בה קרבן והואיל וכן ולך שני כמאן
 דליתיה דמי א אבל לענין טומאה וטהרה אימא
 סבירא ליה כמאן דאיתיה דמי ומפסקא טומאה
 דשני וממלא יומי טהרה דראשון והדר מונה
 יומי טהרה לשני א או דלמא לרבי יהודה
 חומרא הוא דאית ליה אבל הכא קולא הוא
 וקולא לית ליה אמר בה הונא מפורא ת"ש

וַיֹּלְדָתָּ שׁוֹחֲטִין וְזוֹרְקִין עָלֶיהָ בְּיוֹם מ' לִזְכֹּר
מִמּוֹאֵה הָיָא וְאָמַר רַב חֲסֵדָא הָאֵל מִנִּי ר' יוֹ
דְּלִיתִיה דְּמִי וְאִי אִמְרַת בְּמִימּוֹאֵה ס"ל לר' יוֹ
הִכִּי שְׁחָטִין עָלֶיהָ בְּיוֹם מ' לִזְכֹּר נָמִי לֹא מִזֵּ
וּלְמִימּוֹאֵה ס"ל לרבי יְהוּדָה לֹא שֵׁנִי כְּמֵא
לְשׁוֹמְאֵה וּלְחִטָּא כְּסִיבֵי לִיה לְרַבִּי יְהוּדָה דְּהָא
תְּנִיא תְּהֵיא בְּפִסְחָא הָבֵא בְּמִימּוֹאֵה וְמִי אִכְלָה
יֵאֲכָלוּ מִמֶּנּוּ זִכִּים וְזִבּוֹת נְדוּת וְיִוְלָדוֹת הָהִיא
הָהִיא דְּשׁוֹחֲטִין וְזוֹרְקִין עָלֶיהָ דְּהָא מְבַלֵּה
מִשְׁמִינִי לֹא הָוִיא וְיִקְסֵב מְבֹל יוֹם דּוֹב כּוֹב
יֵאֲלִי בְּיוֹם מ' הָוִיא יִקְסֵב מְחוּסַר כְּפוּרִים
מְחוּסַר כְּפוּרִים דּוֹב כּוֹב דְּמִי הָאֵל מִנִּימִיתָא הָאֵל
מִתְרַן לֹה בְּיוֹם מ' לִיצִירַת זִכֹּר וְבוֹיִם שְׁמוּנִים
דְּאָמַר לִזְכֹּר מ' וְאַחַד לְנִקְבָּה שְׁמוּנִים וְאַחַד
שְׁמוֹם נָדָה בְּלִידָה יִבְשִׁיעָא יֵאֲלִי הִכִּי מִנִּי
לְפִתְיֹחַת הָקֵבַר כְּלֵא דֵם קָמ"ל יֵאֲדַשֵּׁר לֹפִ
ת"ש יִשְׁשִׁים יֵאֲלִי יִכּוֹל בִּין רְצוּפִין בִּין מִפְּחוּרִין
כּוֹל רְצוּפִין מִנִּי אֵלִימָא רִבְנִי מ' אֵית לִרְבֵּנִן
וּמִרְקָא יִהִיב לֵה שְׁשִׁים רְצוּפִים בְּהִידָה
יְהוּדָה קוּלָא לִית לִיה לֹא לְעוֹלָם רִבְנִי הָיָא
מִתּוֹךְ שְׁמוּנִים שֶׁל נִקְבָּה סוֹף סוֹף שְׁלֻמִין יוֹמִי
שְׁלֻמִין דְּהָא רִבְנִי הִלּוּד שֵׁנִי מִנּוּ אֵלִי מִשְׁ
נִקְבָּה קִדְמִיתָא וְזִכֹּר בְּתִרְאָה וּכְגוֹן דִּילִידִיתָּהּ
דְּבִעִיא מִינְקָט לִיה שְׁבָעָה יוֹמִי טוֹמְאָה לִידִידָה
דִּילִידָה תּוֹמִים נִקְבָּה מְעִיקָרָא וְזִכֹּר לְבִסּוּף
וְנִימְנִי לֹה שֵׁשָׁה וְשֵׁשִׁים מִפְּחוּרִין ת"ל יוֹם מוֹ
רְצוּפִין אָמַר אֲבִי ת"ש שְׁלֹשִׁים יִכּוֹל בִּין רְצוּ
כּוֹל רְצוּף אָף שְׁלֹשִׁים רְצוּפִין מִנִּי הָא אֵל

[illegible]

לראשון (ימי סוחר לראשון) במספר ימי טומאת השני פס"ד ובשני
 יום לפני ימי יצא נראה ממנומה עלה שוטטין וחוורין ו' ובעי למספ
 ו' אחרי שמי טעולת יום יא' וזהו רמזה לראש קרבן ילד ע' ע' למח
 ע' דאחרי ימי קולט וזהו אזהרה לראש למספ ע' בעל כ' אחר ימי
 סוחר לשני נמשכן אחר ימי סוחר לראשון מנינן מושא ימי ימי
 ימי סוחר לראשון ימי סוחר מנינן ק' ממשע לקחן מושא קרבנ
 יום הלו ימי ימי טומאה ימי טהרה שני ומחשבתין מנין שמיני ימי
 טהרה או אילו אלה טהרה ששפור מן הראשון מ"ל י' דנהה מושא
 וזהו יתקן ימי דנהה לשפור מראשון אלה וספרת ו' ימים מראה ואל
 וזהו אחר חורון ימי נמשכתין ימי וטומאה וזה חסרון ימי ימי טומא
 ו' ימים א' י' לרדת קרבן אלה נמשכן ימי ימים הנקבה שני ו
 ימי מנאן ואליו ידיו י' ימי וטומאה אלה נמשכן ימי י' שטות
 נעדר למיכתה וזכר וטומאה ו' ימים ואחר רבי דלא אלו קרה ה"י
 ימים מנח' י' חורב י' לרעה למיחד יתענין ימים ימי סוחר
 יום ימי ימים דמתי טעב ע' ע' וזהו אזהרה אלו קרבינ נקיס:

אייצטרייך קרא מפוריין לרבנן הס"ד תיבות וכיון דר

עין משפט
נר מצוה

כח א מיי פ"א מהל' מחסרי
 כפרה ה' ה ובאדך מ"ד:
 כט ב מיי פ"ד מהל' ביאת
 מקדש ה' יב ופי' מהל'
 ק"פ ה ח:
 ל ג מיי פ"ו מהל' ק"פ ה' ג
 ובאדך מ"ד:
 לא ד מיי טס ה' ד ובאדך
 מ"ד:
 לב ה מיי פ"ו מהל' חסורי
 ביאה ה' ט:

תורה אור השלם

1. ואם נקבה תלד וטמאה
שבעים כנגדה וששים יום
וששת ימים תשב על דמי
טהרה: ויקרא יב ה
2. וגלשים יום וגלשת ימים
תשב בדמי טהרה בכל קדש
לא תגע ואל המקדש לא תבא
עד מלאת ימי טהרה:
ויקרא יב ד

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]